

det. Jeg skal derfor i det Hele tillade mig med Hensyn til disse Bemærkninger at henvisse til hvad der er fremsat i Motiverne om Ministeriets Anskuelse af en total Omdannelse af samtlige Communalforhold, navnlig en Omdannelse af de communale Kredse, en Tilintgjørelse af Fundamentet, Sognekredse, en Oversførelse af disse største og vigtigste Gjenstande til nye Kredse, Herredskredse, en Ophævelse af de udførlige Love om Betsvæsenet, Kjørselsvæsenet o. s. v. En saadan Omdannelse anseer Ministeriet og navnlig jeg for Liden for fraraadelig. Jeg troer, at man maa bygge paa det Grundlag, man har; men paa den anden Side maa Meget væsentligt forandres i de tidligere Lovbestemmelser, der gave Communalmagten, Communalvalgene en saadan Indskrænkning, som ikke kan bestaae med Grundlovens Grundsatninger. Naar det navnlig er fremhævet, at det skulde være rigtigere først at beskæftige sig med Competencen, som man kalder den, eller Omfanget af den Myndighed, der skulde indrømmes de communale Autoriteter, førend man gik ind paa for Landets, den større Deels, Bedkommende, at ordne Valgene, saa kan jeg ikke af det Anførte bevæges til at frasælde min Mening om, at den Bets, Regjeringen har valgt ved at gjøre en, som jeg troer, meget betydende Begyndelse til Ordningen af de communale Forhold, er den rigtigste. Jeg holder altid af at begynde først med det, der er det Vanskeligste, det, der er Hovedsagen. Det, som det nu kommer an paa, er at tilvejebringe Overeensstemmelse mellem begge Thing og Regjeringen om disse Forhold; det ligger allerede i Forholdenes Natur, og har ogsaa tydeligt vist sig ved de foregaaende Forhandlinger, at det er en af de allervanskeligste Opgaver i den organiske Udvikling af vore indre Forhold at tilvejebringe Overeensstemmelse mellem Anskuelserne om, hvorledes Valgforholdene skulle ordnes i Communerne; og det bliver dog tilfældt det egentlige Fundament, hvorledes de Autoriteter skulle sammensættes, hvem en Magt betroes, og navnlig bidrager maaffee den Betragtning, at den almindelige Udstrækning af Valgrettigheden, som Grundloven indeholder, maa undergaae nogen Modification ved dens

Oversførelse paa Communerne til at gjøre Forholdene dobbelt vanskelige. Derfor har jeg for mit Bedkommende holdt for, at man først og fremmest burde see at tilvejebringe en saadan Overeensstemmelse, som udtræves, for at en Lov kan udfomme, der ordner disse vanskelige Forhold, og jeg har meget mindre frygtet for, at nogen egentlig Modsatning, som kunde hindre Lovens Udkomst, siden skulde fremkomme, naar det gjælder om at ordne Myndighederne i Communerne. Om jeg end maa indrømme, at en administrativ Erkjendelse af Communerne selvstændige Myndighed ikke paa nogen Maade kan have samme Betydning, som, naar Erkjendelsen skeer ved Lov, hvilket heller aldrig har været min Mening, troer jeg dog, at den er og i flere Aar har været factisk tilstede i Reglen i Almindelighed; der kan vel have været enkelte Tilfælde, hvor man maaffee har antaget, at de nærværende Communer Myndighed er bleven indskrænket mere, end de Bedkommende, der have besvaret sig derover, have anseet rigtigt, men i det Hele taget kan det ikke nægtes, at efter Grundlovens Udstedelse og i Overeensstemmelse med den er der de facto blevet en langt friere Myndighed ad administrativ Bets indrømmet Communerne Bestyrelser.

Jeg skal nu tillade mig at gaae over til de enkelte Forandringer, som ere foreslaaede. Det første Forslag til § 1 angaaer en Hovedforandring i den udbortes Form for Lovudkastets Sværtsættelse. Udcastet gik nemlig, som De Herrer ville erindre, ud fra kun efterhaanden at lade den nye Ordning indtræde; Udvalget har foreslaaet, at den nye Ordning strax ved næste Aars Udgang maatte begynde, at altsaa den nye Sammensætning maatte finde Sted for Sognekredse fra 1ste Januar 1854, og for Amtsræddene fra 1ste Mai 1854. Grunden til Regjeringens Forslag ligger jo meget nær, og det er ialtsald skarpt og rigtigt fremsat af Udvalget selv, nemlig, at man ikke har villet noget Spring i disse Forhold, at man har frygtet for, at ganske nye Personers Tiltrædelse paa flere Steder vilde kunne indvirke skadeligt paa Sagens Behandling; derimod har Udvalget sagt, tildeels i meget stærke Udtryk, at der ikke kunde være den ringeste Tvivl om,